

[Kurt Hansen.]

for. Noget andet var måske, hvis man havde lavet det på en noget mere social måde, der måske gik på, at man kunne skære toppen af de højeste pensioner og placere det på de lavere pensioner. Det havde vi fundet havde været en mere rimelig fremgangsmåde.

Til lovforslag nr. 123 om de sociale ydelser må vi generelt set sige, at forslaget faktisk forværrer pensionisternes forhold. De forværrede forhold for de lavtlønnede inden for LO-området vil jo automatisk smitte af på pensionerne, og pensionerne skal jo efter forslaget reguleres ud fra et nulstillet pristal. Hermed rammer man samfundets svageste stillede grupper særlig hårdt. Selv om en del af forslaget blot indebærer en videreførelse af gældende ordninger, så kan vi ikke medvirke på grund af den nulstilling, som vi på det klareste må gå imod. Nulstillingen af pristallet er selvfølgelig noget, som kan medføre eller vil medføre en forringelse af det efterslæb, der bliver på dyrtidsreguleringen. Derfor må vi også gå imod nulstillingen i lovforslag nr. 126, om beregning af et reguleringspristal.

Hele dette lovkompleks er jo en ordentlig bid, men det er ikke en større bid, end at i hvert fald vi kan gennemskue det og klart markere vores hundrede procents modstand mod den indkomstpolitiske løsning, man nu søger at presse igennem. Vi vil, som det tidligere er blevet præciseret fra VS' side her oppefra ikke acceptere, at det skal være lønarbejderne, der nu yderligere skal have kastet omkostninger af kapitalens krise over på sig. Vi vil opfordre til, at man ude på arbejdspladserne søger at imødegå det forlig, der nu er ved at blive ført igennem herinde, ved at man gennemfører aktioner igen og igen, ved at man indkalder til fællesmøder, ved at man sørger for at få koordineret forskellige brancher, så man sammen og slagkraftigt kan rette et effektivt angreb mod det reaktionære forlig, der er ved at blive hælet i land her.

Sigsgaard (VS):

Midt i al bedrøveligheden omkring disse lovforslag synes jeg jo nok, det lyste op, da centrum-demokraten hr. Brusvang indledte sin tale med at erklære, at centrum-demokraterne er for frihed — når det er muligt. Det var jo en ganske klar erklæring, og man

må sige, det er udtryk for sådan et noget afslappet, meget afslappet syn på friheden. Det understreger, at det er partierne, der administrerer den frihed. De har jo en tendens til at finde ud af, at det der med de frie forhandlinger er vældig smukt og rigtigt; det kan bare ikke lade sig gøre sådan lige nu.

Men jeg skal i øvrigt koncentrere mig om spørgsmålet om, hvorvidt de indgreb, der her er tale om, er fordelt ligeligt på forskellige grupper af indkomsttagere, sådan som regeringen og andre påstår at de er. Det er de af mange grunde ikke.

For det første lægges der jo loft over udbytter og avancer i et par år — det er et hullet loft, det skal jeg vende tilbage til — men efter at de par år er gået, så kan tilbageholdte udbytter frit udbetales, og avancerne kan, hvor markedsforholdene tillader det, sættes ekstra i vejret, sådan at den effekt, der kan have ligget i begrænsningen, fuldstændig ophæves.

Det ligger også som en detalje i forslagene, at den avanceforøgelse, der fulgte af det arbejdsgivertilskud, der blev givet for nogen tid siden, forlænges med i de par år, der er tale om som lovforslagenes gyldighedsperiode. I øvrigt er der nu i forliget forleden nået indgået aftale om, at den beskedne virkning, der kan ligge i lovforslagene, skal forringes yderligere, allerede inden der er gået et år. For lønningerne gælder det derimod, at de penge, der her er mistet, de kommer aldrig igen.

Dernæst er en række indkomster direkte undtaget fra indgrebene. Det gælder f. eks. visse af de største direktørlønninger, samt de hele året totalt fredede spekulationsindkomster. Det gælder også indkomster i forbindelse med landbrug og gartneri, og det gælder en lang række andre indkomstgrupper. De er simpelt hen undtaget.

Avancer ved salg af varer i udlandet er overhovedet ikke omfattet af indgrebene. Selv om en eksportør altså mangedobler sin avance, så er der ingen, der rører en finger af den grund, mens eksempelvis de fleste tjenestemandssindkomster, for nu at bruge dem som eksempel, reduceres med op til tusinder af kroner. Dernæst: hvad skal egentlig forhindre en virksomhed i at gennemføre en proformaeksport? Hvis man gerne vil ud over dette stop, så sender man naturligvis